

OSTATNIE WIADOMOSCI

Przebieganie dnia o...
zł. 1-50
z odbieraniem w administracji

KRAKOWSKIE

10 gr.

Rok VI.

Kraków, piątek 10 stycznia 1936

Nr. 10

Wioska w dorzeczu Loary, zalana całkowicie podczas ostatniej groźnej powodzi, o której doniosły już telegramy. Mieszkańcy wioski posługują się naprędce skonstruowanymi łodziami dla komunikowania się ze światem.

Zuchwały napad bandycki na Pradze

na kantor wymłany i kolekturę Loterii Państw.

Niezwykłe zuchwały napad bandycki dokonany został wczoraj około godz. 11-ej na Pradze, przy ul. Targowej 46.

W chwili, gdy w kantorze wymłany i kolektury Loterii Państwowej, Juliana Langnera, znajdowała się tylko kasjerka, Celina Ostrogórska (Gęsia 6), pracująca tam od 7-miu lat, przyszło trzech bandytów. Jeden stanął przy drzwiach, ażeby nie wpuszczać klientów, dwaj pozostali zaś przeszedłszy ladę sklepową, gdzie znajdowała się Ostrogórska, obezwładnili ją, kneblując usta chusteczką.

Gdy jeden z bandytów trzywał wymłany do O. rewolwer, drugi — tymczasem krępował ręce i nogi łańcuszkami, które następnie zamknął na klódki automatyczne. Po obezwładnieniu kasjerki, bandyci zrabowali z dużej kasetki żelaznej worek, w którym

znajdowało się przeszło 2000 zł.

Z łupem tym bandyci szybko wyszli ze sklepu. Rażunek trwał 3 — 4 minuty. Wkrótce po ucieczce bandytów, Ostrogórska zdołała zerwać łańcuszek na rękach, poczem ze skrzepowanymi nogami przeszła do wyjścia, krzyząc:

— Trzymajcie bandytów! Jednocześnie dzwonkiem alarmowym, połączonym z mieszkaniem dozorca, Bolesława Moczydłowskiego, zawiadomi

ła go o napadzie. Ponieważ dozorca był na schodach, pierwsza przybiegła żona dozorca, Antonina. Tymczasem zuchwali bandyci, korzystając z tłoku w tym ruchliwym punkcie rozbiegli się w różne strony. Dwóch podobno uknęło w stronę ul. Kępczej, trzeci zaś — Żabkowskiej.

Na miejsce przybyła policja 15-go komis., oraz funkcjonariusze urzędu śledczego. Okazało się, iż wszyscy bandyci byli młodzi, w wieku lat 22 —

23. Sądząc z mierznych i bladych twarzy, był to prawdopodobnie zwolnieniec, na mocy amnestji, przestępce.

Zaznaczyć należy, iż przed dwoma laty, po raz pierwszy dokonano napadu na wspomnianą kolekturę i wówczas była sama w sklepie Ostrogórska. Bandyci zrabowali wtedy kilka tysięcy złotych. Po napadzie O. miała dodaną po urocinie, ostatnio, znów pracowała sama.

Katastrofa kolejowa pod Nowowilejką

Jedna osoba zabita — 26 pasażerów rannych

W dniu wczorajszym o godz. 23.45, na szlaku Wilno — Mołodeczno, na odcinku Nowowilejka — Kienia, na 9 klm. od Nowowilejki, wykołcił się pociąg

mieszany Nr. 461, zdążający z Wilna do Mołodeczna.

Parowóz wykołcił się jedną osi. Jeden wagon 2-ej klasy, jeden wagon 3-ej klasy i 3 wagony towarowe — rozbite, wagon pocztowy i jeden wagon 3-ej klasy wywrócony i uszkodzony, 2 wagony 3-ej kl., jeden wagon towarowy i wagon bagażowy wykołcone i uszkodzone, oraz nieznacznie uszkodzone są: jeden wagon 3-ej kl., dwa wagony służbowe i jeden wagon towarowy.

Z podróżnych, jadących tym pociągiem, zabita została Wiktorja Bukowska, emerytka kolejowa, zamieszkała w Wilnie, ciężko ranny Stefan Kaziulewicz, rolnik ze wsi Mała, gm. worniańskiej. Łżej rannych jest 25 pasażerów.

W półtorej godziny po katastrofie wyjechał na miejsce pociąg sanitarno — ratunkowy oraz wyższe władze kolejowe z wicedyrektorem kolei pań-

stwowych w Wilnie na czele, i władze sądowo — śledcze. Do szpitala kolejowego w Wilnie zostali przewiezieni trzej ciężko ranni pasażerowie. Innym opatrzono na miejscu. Dochodzenie w toku.

Najpierw okradł brata w Częstochowie a później popełnił zbrodnię w Poznaniu

Ranny w onegdajszym starciu z policją na ul. Legionów w Wadowicach bandyta Szymon Majer Markowicz zmarł w wadowickim szpitalu powiatowym skutkiem odniesionych ran.

Jak wynika z przeprowadzonych dochodzeń, Markowicz przed wzięciem udziału w morderstwie dokonaniem na rodzinie Gapichów w Krośnicy, okradł swego brata, za możnego kupca w Częstochowie na 6 tys. zł.

Lekko ranny współnik Mar-

cy, obstając przy swym uporze, zgłosić mieli opuszczenie konferencji, wśród innych mocarstw panuje chęć prowadzenia narad bez Japonji.

Pomiędzy W. Brytanią, Ameryką, Francją i Włochami miały nawet już nastąpić pewne badania opinji na temat, aby konferencję prowadzić w gronie 4 mocarstw, jeśli Japonja zagroziła usunięciem się z konferencji.

Konferencja morska bez Japonji?

LONDYN, (PAT). W kołach konferencji morskiej panuje przeświadczenie, że Japonja nie wyrazi zgody na przystąpienie do rozmów na temat ju kościowego ograniczenia zbrojeń na morzu.

Większość mocarstw, biorących udział w konferencji morskiej, zdecydowana jest mimo to przejść jak najprędzej do dyskusji nad temi sprawami. Gdyby Japończy-

Bunt szczepów marokańskich

LIZBONA, (PAT). Prasa portugalska donosi z Tangeru, że szczepy marokańskie na południe od Marakeszu uprawiają systematyczne napady na od-

działy Legji Cudzoziemskiej. Stale ulewają uniemożliwiają stłumienia napadów, przybierających charakter nowego powstania.

Krwawe rozruchy w Argentynie

LONDYN (PAT) — Reuter podaje następujące szczegóły strajku w Buenos Aires: W 24 godzinny strajku solidarności ze strajkującymi od 8-miu

dni robotnikami budowlanymi wzięły udział wszystkie związki zawodowe z wyjątkiem pracowników komunikacji.

W ciągu licznych starć pomiędzy demonstrantami, a policją na przedmieściach padło 6 zabitych. Demonstranci parokrotnie przerwali ruch kolejowy, obrzucając kamieniami pociągi i autobusy.

W szeregu miejscowości dworce obsadzone są przez policję z karabinami maszynowymi. Poważne rozruchy wybuchły w miejscowości Villa Urquiza, gdzie w trakcie wymiany strzałów został zabity policjant i przywódca strajkujących.

Grupy strajkujących kobiet obrzucały kamieniami tramwaje, przewracały samochody załadowane żywnością. Liczba rannych jest bardzo wysoka. Dokonano 171 aresztowań. Spalono 30 autobusów, tramwajów i wagonów.

Po południu policja opanowała sytuację. Władze są przekonane, że skrajne elementy usiłowały przeistoczyć strajk w ruch rewolucyjny w Argentynie.

KOMUNISCI ZŁOŻYLI HOLD KROLOWI

Król Jerzy drugi przyjął wczoraj w pałacu delegację partji komunistycznej. Delegaci oświadczyli, że widzą w królu obecnym rękojmiej przeciwko ustrojowi dyktatorskiemu i że partja komunistyczna zamierza działać w ramach obecnego ustroju państwowego w Grecji.

TRAGEDIA NA PRZEJEZDZIE

Na przejeździe kolejowym w stacji Pasieki na linii Tłuszcz — Ostrołęka, pociąg osobowy najechał na furmankę, przejeżdżającą przez tory. Wskutek zderzenia zabici zostali jadący tą furmanką Ludwik Krawczyk i jego żona Józefa, zaś ich 12-letni syn Władysław ucalał, odnosząc lekkie obrażenia. Zabity został również koń.

Nowe rugi Polaków z Francji

PARYŻ, (PAT). Jutro rozpoczynają się z Francji nowe transpory robotników polskich, którym odmówiono prawa do zatrudnienia. Wśród dotkniętych temi zarządzeniami są również robotnicy, którzy pracowali po 6, 8 a nawet 9 lat.

Fakt ten wywołał w polskich kołach robotniczych we Francji duże rozgoryczenie, ponieważ robotnicy innych krajów, a w szczególności Włosi i Belgowie, jeśli pracowali we Francji 5 lat, nie spotykają się z odmówieniem im prawa do pracy.

Zatarg na pograniczu sowieckim

TOKIO, (PAT). Agencja Domei donosi z Hsin-Kingu: Dowództwo armji kwantuńskiej, komunikuje o zajęciu granicznym pod Jang-Mulin w pobliżu jeziora Khanga na wschód od granicy. W starciu tem 26

Mandżurów wzięło do niewoli 6 żołnierzy sowieckich, którzy chcieli zbierać drzewo na terytorjum Mandżurji.

Linja pograniczna w tem miejscu — głosi komunikat — jest ściśle wytyczona.

Trzecia zapowiedź mowy min. Becka

W Sejmie o Izbach Pracy i jesiennej Radzie Miejskiej

Na wczorajszym posiedzeniu sejmowej komisji spraw zagranicznych uchwalono kilka projektów ustaw ratyfikacyjnych. Na następnym posiedzeniu, które odbędzie się w przyszłym tygodniu 14 b. m., ma wygłosić ekspozycję minister Spraw Zagranicznych Beck. Jest to trzecia z kolei zapowiedź dawno oczekiwanego przemówienia min. Becka. Zobaczmy, czy w tym terminie min. Beck przemówi.

KOMISJA BUDŻETOWA

W piątek, jak już donosiliśmy, rozpocznie pracę komisja budżetowa. Obrady komisji potrwać zapewne do 10 lutego, poczem dopiero budżet przejdzie pod obrady pełnej Izby.

O IZBACH PRACY

Projekt ustawy o Izbach Pracy o czym donosiliśmy przed kilkoma dniami, był wczoraj tematem narad specjalnej konferencji w Ministerstwie Opieki Społecznej. Zamierzeniem rządu jest podanie projektu wszechstronnej analizie, zanim zostanie ostatecznie uchwalony przez Radę Ministrów i przejdzie do Izby Ustawodawczej.

Wczorajsza konferencja odbyła się pod przewodnictwem wiceministra Jastrzębskiego z udziałem 6 byłych ministrów Opieki Społecznej pp. Hubickiego, Jankowskiego, Jurkiewicza, Moraczewskiego, Simona i Ziemięckiego. Jako rzeczoznawcy, przybyli znani działacze robotniczych związków za-

wodowych, pp. b. pos. Kwapiński i Kościński. Projekt ustawy referował główny inspektor pracy, p. Klott. Po referacie odbyła się obszerna dyskusja, w której wypowiedziano się za rozszerzeniem uprawnień Izby Pracy, z oparciem ich na szerokiej, demokratycznej podstawie wyborów powszechnych, bezpośrednich, tajnych i proporcjonalnych. Niektórzy mówcy, broniąc zasady szerokiego samorządu, wypowiedzieli się przeciw zbyt da-

leko idącemu nadzorowi władz państwowych.

Zastrzeżenia podniesione na wczorajszej konferencji, będą tematem w łonie rządu i spowodują zapewne poddanie projektu pewnym zasadniczym zmianom.

O STOLECZNYM SAMORZĄDZIE WOJEWÓDZKIM

W kołach politycznych utrzymuje się wiadomość, że opracowywany jest obecnie projekt nowej ustawy „o stolecznym samorządzie woje-

wódzkim”. Projekt zostanie w najbliższym czasie ostatecznie uzgodniony w łonie rządu i zostanie przedłożony celem uchwalenia go Izbie Ustawodawczej. Tendencją rządu jest, by w terminie przewidzianym w dekreście Prezydenta Rzplitej, na podstawie którego powołano obecny zarząd miejski, odbyły się wybory samorządowe. W tych warunkach należy się liczyć z tem, że wybory te odbędą się jesienią.

CZYŚCI I ZAPOBIEGA MYDEŁKO CHERYS

Plaga zaszczytnej żebraniny

„Cegły” sypią się na głowy obywateli

Od niepamiętnych już czasów przyjął się w Polsce piękny zwyczaj wyciągania ręki jalmuzniczej przez ofiarnych społeczników do ludzi bogatych i znanych filantropów.

Alści z dobrego przykładu zaczęły czerpać wzór coraz liczniejsze instytucje społeczne, a powoli organizacje zawodowe i organizatorzy rozmaitych imprez doraznych.

Ostatnio ten pęd zbiórki na cele godne poparcia, przybrał już poprostu formy nieobliczalnego ataku na kieszenie obywateli, o których zamożność nie się nie wie.

Technika jest prosta: bierze się jakąś księgę adresową albo katalog telefoniczny i według

alfabetu rozsyła się: bilety na bale, „czarne kawy - bridge”, tabliczki i t. p. i t. p.

Zwykle taki bilet ma numer porządkowy, przyczem „wzmocniony” jest przekazem na P. K. O.

W ten sam sposób rozsyłane są rozmaite „cegiełki” — zawsze na cele wzmożone. Zdarza się, że inicjatorzy „znajęć adresata z niezwykłej wrażliwości na cudzą niedolę”, przesylają po kilka naraz „cegiełek”, oczywiście z nieodłącznym przekazem.

W początkach każdego Roku Nowego, rozsyłane są — niepragującym tego — kalendarze ścienne i terminowe, „albumy historyczne”, serje pocztówek „pamiątkowych”, wy-

dawnictwa jubileuszowe i t. p.

Wielu, w ten sposób obdarowanych, nie wie, co z takim kłopotem robić? Przecież odсылanie sprawia często znaczny kłopot, często niewiadomo zgola, dokąd przesyłkę odebrać? To też osoby nieświadome lub miększego charakteru wspierają datkami te imprezy, z których właściwy, reklamowany cel, często nie widzi, ani grosza, bo okazuje się, że... organizacja „czarnej kawy”, balu lub koszty wydawnictwa pochłonęły cały dochód z tych biletów i cegiełek. Warto by pomyśleć, o jakiejś skutecznej kontroli, bo na tem cierpią instytucje naprawdę zasługujące na pomoc obywateli.

Ślub pod ochroną policji

Boston należy do najbardziej zacofanych miast Ameryki. Tem większe też wrażenie wywarła w kołach bostońskich finansistów wiadomość, że milioner Tylor zeut się z kobietą, która ma za sobą bogatą przeszłość i była kochanką znanych gangsterów, między innymi i Jacka Diamonda.

Przyjaciele i rodzina wszelkimi siłami starali się odwieść milionera od tego zamiaru, lecz on nie słuchał rad

bliskich sobie osób. Po uszy był zakochany w tej pięknej i ujmującej pannie Wiland i chciał ją wprowadzić w swój dom, jako żonę.

Wreszcie nadszedł dzień ślubu. Narzeczeni przybyli do kościoła i kierowali się w stronę ołtarza. Nagle zagroziła im drogę grupa przyjaciół Tylora. Po raz ostatni próbowali go odwieść od zamiaru pobrania się z kobietą, która rzuciła na jego imię. Lecz i obecny milioner nie chciał ich słuchać i kazał im się rozstać. Przyjaciele, widząc, że słowami nic nie wskórują, starali się siłą powstrzymać Tylora i w ten sposób nie dopuścić do ślubu. To tak rozjuszyło milione

ra, że wyciągnął rewolwer. Przyjaciele również sięgnęli za broń. W kościele mogło dojść do rozlewu krwi, gdyby nie przytomność umysłu księdza, który miał dać ślub.

Drogą telefoniczną wezwał policję. Ta natychmiast przybyła do kościoła, usunęła nieproszonych gości i ustawiła posterunek przed wejściem do kościoła. Dopiero wówczas pod osłoną policji odbył się ślub milionera z wybranką jego serca.

Natychmiast po ślubie młoda para statkiem udała się do Meksyku. Zamierza tam pozostać dopóki, dopóty umysły krewnych i przyjaciół Tylora się uspokoją.

SKŁADAJCIE OFIARY

na Naczelny Komitet Uczczenia Pamięci Marszałka J. Piłsudskiego
Konto P. K. O. 13-13.

Pogromy żydowskie na Litwie

BERLIN (PAT) — Niemieckie biuro informacyjne donosi z Kowna, że w północno-litewskim miasteczku Wornie doszło w tych dniach do poważnych rozruchów antyżydowskich podczas dnia targowego.

W starciu pomiędzy żydowskimi handlarzami a przybyłymi na targ chłopami 10 osób odniosło ciężkie rany. Delegacja żydowska udała się do Ministra Spraw Wewnętrznych w Kownie, który zarządził na tychmiastowe dochodzenie.

Tablica pamiątkowa w Zurychu

ku czci Marsz. Piłsudskiego

ZURYCH, (PAT). W Zurychu na ulicy Auf der Maur pod Nr. 13 ma być wmurowana tablica pamiątkowa Marszałka Piłsudskiego, który w czasie

swego pobytu przed wojną w Zurychu mieszkał w tym domu. Mieściła się tam wówczas biblioteka polska oraz lokal towarzystwa polskiego.

JASNOWIDZ

Mówiono w kawiarni o jasnowidzach i o przepowiedniach jasnowidzów, które się sprawdziły.

Szpasfogel przysłuchiwał się krytycznie tym rozmowom i wreszcie wzruszył ramionami.

— Przepowiadanie przyszłości — odezwał się — to nie jest żadna sztuka. Zwyczajne obliczenie. Trzeba tylko wiedzieć, jak obliczyć!

Wszyscy ze zdumieniem spojrzeli na Szpasfogla.

— Jakie obliczenie? Nie gadaj pan głupstw!

— Nie wierzycie?! — zaprzeczył się Szpasfogel. — Ja wam to zaraz pokażę na przykładzie. Panie Cyperman, pan jest kawaler?

— Tak.

— Pan jeszcze nie wie, kto będzie pańską przyszłą żoną?

— Nie!

— Widzisz pan! A ja panu zaraz będę mógł powiedzieć nazwisko pańskiej przyszłej żony.

— W jaki sposób?

— Zaraz pan zobaczy. Weź pan tylko papier i ołówek i obliczaj pan, co ja panu każe.

Cyperman wyjął z kieszeni ołówek i kartkę.

— No!

— W którym roku pan się urodził? — spytał z powagą Szpasfogel.

— W 1903-cim.

— Dobrze. Napisz pan tę cyfrę...

— A w którym miesiącu?

— W lipcu.

— Aha. W siódmym miesiącu. Pomnóż pan 1903 przez 7...

— A w którym dniu?

— 24-go.

— Więc pomnóż pan to wszystko przez 24.

Cyperman zaczął liczyć. Pisał, mnożył, sprawdzał, wreszcie obliczył.

— Wypada: 333.025.

Szpasfogel z uznaniem skinął głową.

— Dobrze. Teraz dodaj pan do tego rok urodzenia swojego ojca i podziel pan to wszystko przez liczbę lat babci ze strony matki.

Cyperman podrapał się w głowę.

— Ze strony matki ja mam tylko dziadka.

Szpasfogel machnął ręką.

— Nie szkodzi! Dziel pan przez dziadka.

Cyperman spocony dodawał, dzielił, mnożył, a Szpasfogel dyktował dalej.

Teraz pomnóż pan tę sumę przez lata swojej starszej siostry Sabiny i to wszystko podziel pan przez liczbę zębów, które pan jeszcze posiadasz.

Cyperman spojrział zdziwiony.

— Ja nie wiem, ile mam jeszcze zębów.

— To oblicz pan.

Wszyscy goście przy stoliku zaczęli liczyć zęby Cypermana. Naliczono 19.

— No! Licz pan prędzej! — poganiał Szpasfogel. — Podzielił pan przez 19? Ile wypadło?

— 7405.

— Dobrze. Napisz pan tę liczbę na oddzielnej kartce.

Cyperman napisał i otarł spoczone czoło.

— Już. No, a teraz będziesz pan wiedział, jak się nazywała moja żona?

Szpasfogel spojrział na liczbę i uśmiechnął się.

— Chyba! To jest proste wyliczenie. Jeżeli pan się nazywa Cyperman, to pańska żona będzie się nazywać Cypermanowa.

Napoleon Sadek

Gwałtowne burze i ulewne wybrzeży japońskich również poważnie daly się we znaki wszystkim miastom przybrzeżnym. Policjant na ulicy tokijskiej zaimprovizował sobie jakieś oparcie wśród wody, która zalala ulice miasta i odbywa służbę w warunkach zaiste nieprzyjemnych.

Miłość do pięknej cudzoziemki zgubiła dyrektora Z.O.M.

Biłowicki wydał na same kieliszki tysiąc zł.

Urządzenie mieszkania kosztowało go 50.000 zł.

W procesie b. dyrektora Z. O. M.-u zeznawali wczoraj świadkowie, którzy wnieśli wiele ciekawych szczegółów.

Oto okazało się, na co Biłowicki wydawał tyle pieniędzy.

Biłowicki, przeprowadzający rozwód z pierwszą żoną, poślubił cudzoziemkę, którą poznał w czasie jednego ze swych bytności zagranicą.

Znacznie starszy wiekiem od żony, słynącej zagranicą z urody, Biłowicki chciał jej za imponować zbytkiem. A zbytek ten pochłaniał olbrzymi majątek. Samo urządzenie mieszkania Biłowickiego kosztowało 50.000 zł. Poważną pozycję, bo aż 1000 zł., zajęły... kieliszki. Widać z tego, jakie i dla kogo Biłowicki urządzał przyjęcia. Nie brak na nich było wielu dygnitarzy miejskich, zwłaszcza w okresie debat budżetowych.

Nic dziwnego, że nawet tak ogromna pensja nie wystarczała.

Trzeba było szukać dochodów w źródłach nielegalnych. A tych było sporo: Z. O. M. miał wielu dostawców. Od każdego niemal p. dyr. Biłowicki pobierał prowizję. Inna rzecz, że dostawcy przy ogniu piekła własną pieczę. Z. O. M. za każdy artykuł płacił wysokie ceny. Zdarzało się, że Z. O. M. płacił o 15 — 20 proc. więcej niż inne instytucje miejskie za ten sam przedmiot.

ZAKUPYWAŁ NIEPOTRZEBNIE

Z drugiej strony Biłowicki zakupywał tyle różnych, a zbędnych rzeczy, że do dnia

dzisiejszego leżą one bezużyteczne w składach miejskich.

Szczytem chyba było zakupienie automatów dla szaleństw. Automaty okazały się mijające z celem: trudno było wymagać, aby przechodzący w nagłej potrzebie nie mógł korzystać z szaleństwa, gdyż nie miał akuratnie monety 20-groszowej. Z zeznań świadków wynika, że Biłowicki pragnął się jedynie wykazać, iż Z. O. M. jest przedsiębiorstwem przynoszącym zyski, jakkolwiek w rzeczywistości było inaczej.

W tym celu Biłowicki kazał wbrew przepisom księgować. I tak na przykład całą masę wydatków, poniesionych walcie, księgowano jako wydatki

na akcje śniegową. Akcja śniegowa była wyłączona z budżetu Z. O. M.-u i opłacał ją zarząd miejski ze specjalnych funduszy. Innym razem Biłowicki kazał wykreślić 101 tysięcy zł., które się należały piekarni miejskiej.

Ale dzięki temu Biłowicki mógł się chwalić, że jego zarządek przynosi zyski.

Kiedy buchalter Chęciński

zwracał uwagę na niedopuszczalność takiego stanu, Biłowicki mówił:

— Ja jestem odpowiedzialny. Niech pan robi, jak każe. Ja znam tych ludzi (to znaczy członków magistratu) i wiem, jakby do tego doszli.

Buchalter Chęciński zawiadomił nawet władze przełożone, że w buchalterji Z.O.M.-u dzieją się cudowne rzeczy.

Ale sprawę schowano pod sukno, bo i tam wolano, aby przynajmniej Z. O. M. był przedsiębiorstwem, przynoszącym zyski.

Pada pytanie:

— A do kogo pan się zwracał?

Św. Chęciński odmówił odpowiedzi, tłumacząc, że nie chce zaszkodzić temu funkcjonariuszowi.

JANUSZ POPIEL

Potęga hipnotyzmu

Gdy czytamy w gazetach o nieprawdopodobnych wyczynach, dokonywanych przez indyjskich fakirów, gdy spoty-

kamy się z wypadkami przestępstw, popełnionych w stanie dziwnego zamroczenia, gdy dowiadujemy się o niezwykłym wypadku utraty pamięci, lub obłąkania — winniśmy pamiętać, że przyczyną tych faktów jest często tajemnicza siła, zwana hipnotyzmem.

Człowiek, umiejący tą siłą działać, jest jednostką groźną.

JAK DZIAŁA HIPNOTYZER?

Hipnotyzer, obdarzony niezwykle mocnym spojrzeniem czarnych, lub stalowo-szarych oczu, wpatruje się w oczy swej ofiary, zwanej „medium”, i powtarza: „Jesteś senna, już usypiasz”, tak długo, aż medium istotnie usypia. Sen ten, zwany hipnotycznym, różni się jednak wielce od normalnego.

Uśpione medium staje się mianowicie bezwonnym narzędziem w rękach hipnotyzera. Wierzy w to, co hipnotyzer mówi, odczuwa jego myśli, pamięta, lub zapomina, śmieje się, lub płacze, zgodnie z rozkazami swego władcy.

Lekarze, stosujący hipnozę, osiągają tą drogą doskonałe wyniki. Niestety, jednak prócz lekarzy posługują się ową groźną siłą typi przestępcy, które wyzyskują swe bledne ofiary dla zbrodniczych celów.

DOŚWIADCZENIE DOKTORA MOLLA

Jak wielka jest potęga hipnotyzmu, świadczy lepiej opisane doświadczenie:

Słynny doktor Moll uśpił zapomocą hipnozy francuskiego oficera, mężczyznę w podobnym już wieku.

Wiedząc, iż pacjent 25 lat temu brał udział w bitwie pod St. Privat, doktor rzekł:

— Jest pan młodszy o 25 lat. Oto znajduję się pan w ogniu walki pod St. Privat!

Pacjent jak gdyby odmłodniał. Wypęził się dumnie, gromkim głosem zaczął wydawać wojskowe komendy i rozkazy na wszystkie strony nieistniejących w rzeczywistości adiutantów. Lekarz polecił mu cofnąć się o parę kroków, ale oficer odparł hardo:

— Bez rozkazu nie cofam się ani na krok!

Po obudzeniu, pacjent abso lutnie nie pamiętał z tego, co przed chwilą przeżył. Nie wiedział również, gdzie się znajduje, przyczem zapominał również, że przyszedł do doktora Molla na leczenie rany matyzy.

KOBIETA ZMIENIONA W 7-LETNIE DZIECKO

Ciekawego eksperymentu dokonał profesor R. Krafft na 33-letniej pani P.

Pacjentka owa, która przybyła do profesora wraz ze swą matką, zgodziła się na przepro-

wadzenie doświadczenia i uśnęła, pod wpływem hipnozy, prawie natychmiast. Oczy jej pozostały otwarte, jak zwykle w śnie hipnotycznym, ale były szklane i nieruchome, jak oczy trupa.

— Ile masz lat? — spytał hipnotyzer.

— Trzydzieści trzy — odparło medium.

— Ależ nie, masz dopiero 7 lat.

— Mam trzydzieści trzy lata...

— Masz siedem lat. Zapewniam cię, że jesteś siedmioletnim dzieckiem. Więc powiedz, ile masz lat?

— Siedem.

Pani P. zaczęła podśpiewywać i uśmiechać się, zupełnie jak dziecko.

— Co zwykle robisz, dziewczynko? — pytał profesor Krafft.

— Bawię się lalkami.

— A kto ja jestem?

— Nie wiem. Pewnie wujaszek.

— Spójrz, dziewczynko, na swoją mamę.

Pani P. odwróciła się i spojrzała na matkę. Na twarzy jej odmalowało się zdziwienie, później przestraszenie, i medium poczęło rozpaczliwie szlochać.

— Czemu płaczesz? — uspokajał pacjentkę profesor. — Czy nie poznajesz swojej mamy?

— Poznaję — odparła dziecinny głosem pani P. — Ale ona przecież inaczej wygląda; nie jest taka stara i pomarszczona...

Medium pamiętało swą matkę z przed wielu lat, gdy jeszcze była młodą i ładną kobietą.

Profesor Krafft zakończył eksperyment w ten sposób, że kazał pacjentce o wszystkim zapomnieć, oświadczył jej, że ma znowu 33 lata, poczem ją obudził.

ZAKOCHANY W SZCZOTCE

Inaczej natomiast postąpił lekarz francuski, De Couturier, który wmówił w swego pacjenta, że szczotka do zamiatania podłóg jest jego kochanką, poczem go obudził. Pacjent ocknął się, jako zupełnie normalny człowiek, ale szczotkę ścisnął i całował, niczem najpiękniejszą kobietę. Trzeba go było ponownie zahipnotyzować, aby zapomniał o swej niezwykłej kochance.

8 ZABITYCH W KATASTROFIE AUTOBUSOWEJ.

Z Marakeszu donoszą, że spadł do rowu autobus, przepełniony pasażerami. Jest 8 zabitych, 17 ranu.

WŚCIEKŁY PIES POKAŚAŁ

4 OSOBY

W Woli Rzędzińskiej pod Tarczą nem wściekły pies pokaśał 4 ludzi i 18 psów. Pokąsanym ludziom udzielił natychmiastowej pomocy lekarz, stosując szczepienie. Wściekły pies zastrzelono.

Ostatnie chwile przed straceniem

Hauptman pisze, gra w karty i wierzy w akt łaski

W więzieniu w Trenton wrogą pracę. Czyni się niezbędne przygotowania do egzekucji Hauptmana. Z więzienia przeprowadza się kilka specjalnych linii telefonicznych i telegraficznych, które będą prowadzić do redakcji większych dzienników. W ten sposób każde większe pismo otrzyma bezpośrednio z więzienia najdrobniejsze szczegóły egzekucji.

JAK GO BĘDĄ TRACILI?

Kilkudziesięciu najwybitniejszych dziennikarzy zgłosiło się do władz z prośbą, by im pozwolono być naoczniymi świadkami stracenia Hauptmana. Pozwolenie jednak otrzymało zaledwie kilka osób. Sala bowiem, w której umieszczono krzesło elektryczne, może zmieścić tylko 30 osób, a przy egzekucji muszą asystować następujące osoby: sędziowie, dyrektor więzienia, 4 mechanicy, 2 lekarzy i 12 świadków. Dla dziennikarzy więc nie pozostanie wiele miejsca.

CO ROBI HAUPTMAN W CELI?

Jak się zachowuje Hauptman, który od dłuższego czasu przebywa w celi, przeznaczonej dla tych, którzy idą na elektryczne krzesło?

Zachowuje zupełny spokój. Nawet to, że jego towarzysze niedoli opuszczają celi i udają się na elektryczne krzesło, nie odbiera mu zdrowego snu.

Hauptman bardzo dużo czyta. Książek dostarcza mu biblioteka więzienna. Poza tem pisze swe pamiętniki, by w ten sposób zdobyć środki na dalsze prowadzenie sprawy przed Sądem Najwyższym. Jego obrońca i żona, starali się sprędać te pamiętniki.

Nikt jednak nie chciał ich nabyć. 12 wydawców odrzuciło ofertę, ponieważ Hauptman poświęca wiele miejsca swej młodości w Niemczech i nielgalnemu przedostaniu się do Ameryki, a przy tem zaprzecza, jakoby porwał i zamordował dziecko Lindbergha „Król prasowy” — Hearst, ofiarował Hauptmanowi 80.000 dolarów za pamiętniki pod warunkiem, że wspomni w nich o porwaniu dziecka i opisać dokładnie swój czyn. W ten sposób — twierdził miljonier — zapewniłby Hauptman przyszłość żonie i dziecku. Hauptman jednak odrzucił tę propozycję. Twierdzi z uporem, że jest niewinny. Obrońca musiał więc udać się w podróż po Ameryce, by na dalsze prowadzenie sprawy zebrać datki od tych, którzy wierzą w niewinność Hauptmana.

DWANAŚCIE CEL STRACENIÓW

Tymczasem Hauptman czeka na śmierć. W oddzielnym skrzydle więziennym znajduje się 12 cel dla skazańców.

Stąd droga prowadzi przeważnie na elektryczne krzesło. Ta część więzienia jest zbudowana z płyt kamiennych. Drzwiowych 12 cel wychodzą na korytarz, który jest oddzielony od reszty więzienia żelazną kratą. Dniem i nocą pali się na korytarzu światło; dniem i nocą kilka par czujnych oczu baczny, by żaden z więźniów nie umknął. Zresztą żaden z więźniów nie myśli nawet o ucieczce, ponieważ przedsięwzięto wszelkie środki ostrożności, które ją uniemożliwiają.

OSŁODA POLICZONYCH GODZIN

Kandydaci na rzesło elektryczne są poza tem o wiele lepiej traktowani, niż pozostali więźniowie. Otrzymują bardzo dobry wikt, nie są zmuszani do udawania się na spoczynek o g. 9 wieczór i mogą sobie unilać czas grą w karty, lub w szachy. Każdy z nich posiada w celi szachy i talję kart. Natomiast nie wyprowadza się ich na spacer. Wzajemnie mogą się porozumiewać ze sobą i ze strażnikami, którzy są dla nich bardzo uprzejmi i żyją z nimi na stopie koleżeńskiej.

W tych oto warunkach spędza Hauptman resztę swych dni. Wierzy niezłomnie, że będzie jeszcze ulaskawiony, choć wszystko przemawia za czemś wręcz odwrotnym.

OBŁĘDNA MIŁOŚĆ

Stanisław przyszedł do swej uczennicy Jany z niezłomnym postanowieniem wybicia jej z głowy niewczesnych amorów do nauczyciela.

Postanowił to uczynić bardzo delikatnie, aby nie stracić posady, ale jednak stanowczo.

Początkowo chciał odbyć tę rozmowę dopiero po lekcji, ale widząc, jak Jana jest zdenerwowana i przejęta, doszedł do wniosku, że lepiej będzie zrobić to jednak od razu.

Rzekł jej więc:

— Panno Jano... przeczytałem list pani...

Jana struchlała... Już z tonu nauczyciela domyślała się, że jego słowa nie wróżą jej nic dobrego. Zjeżyła się i jakby skuliła, oczekując jego słów-ciosów.

— Byłbym — mówił dalej Stanisław — z pewnością wielce nim uszczęśliwiony, gdybym był rówieśnikiem pani i z tej samej sfery. Ale cóż? Pani ma zaledwie szesnasty rok. Ja mam akurat dwa razy tyle. Pani jest jasnie hrabianką, bardzo bogatą, a ja... — tu skłamał — zaledwie ubogim nauczycielem. Nie potrafiłbym pani utrzymać na tym samym poziomie życiowym, a być na utrzymaniu żony, nie chciałbym za nic. Poza tem, bardzo panią lubię, ale... proszę mnie dobrze zrozumieć... pani jest jeszcze dzieckiem, a dorosły mężczyzna nie może kochać niespełna szesnastoletniej panny, która nie jest ani jego siostrą ani córką, nie może kochać jej, jak się kocha kobietę... Ja nawet nie wiem, czy pani sobie zdaje sprawę z tego, co to jest prawdziwa miłość między mężczyzną a kobietą, bo znać ją z książek — to bardzo mało. Niech pani się postara to sobie wszystko wytłumaczyć i da sobie spokój jeszcze przez parę lat. Proszę nie myśleć, że pani wypadek należy do rzadkich. Bardzo często młode dziewczęta zakochują się w swych nauczycielach, ponieważ bywa to pierwszy mężczyzna, z jakim się stykają, który im tem lub innem imponuje. Potem to pierwsze dziewczęce uczucie mija i znajdują sobie równieśnika, z którym przeżywają już prawdziwą miłość. Słowem, wierzę w to, że pani również to przelotne

i powierzchowne uczucie szybko minie. Narazie zaś proszę nie mieć do mnie żalu i proszę mi przyrzec, że o tem więcej nie będzie mowy ani listów. W przeciwnym wypadku bowiem byłbym zmuszony przerwać nasze lekcje, a byłoby mi to bardzo przykre...

— Byłoby przykre, doprawdy? — zapytała nagle Jana jakby z błyskiem nadziei.

— Oczywiście, bo przecież mi wogóle na każdej lekcji bardzo zależy. Z tego przecież żyję...

— Ach, więc tylko dlatego? — zapytała znów Jana i posmutniała ponownie.

Była bardzo rozczulona. Spodziewała się, co prawda, odmowy, ale wciąż żyła jakąś nadzieją, że może jednak jeszcze jakoś kiedyś coś...

A tu nic...

I nie mogła się powstrzymać od łez...

Spłynęły jej z pięknych niebieskich oczu najpierw tylko dwie łezki, a potem już cały strumień.

Stanisław zakłopotany podbiegł, by ją pocieszyć. Widząc, że Jana nie ma przy sobie chusteczki, wyjął swoją, ocierając nią łezki swej uczennicy. Gdy to uczynił, chwyciła jego rękę i przytuliła do swych policzków czule a tklawie. Stanisław wyczuł, jak przeszył ją całą dreszcz...

Potem szepnęła mu:

— Niech pan zobaczy, jak mi serce bije...

I zanim zdolał coś rzec lub sprzeciwić się, chwyciła jego rękę i przyciągnęła do swej lewej piersi.

Wyczuł pod prężącą się kragłością dziewczęcej piersi gorączkowe rzeczywiście kolatanie serduszka Jany.

W jutrzejszym numerze dalszy ciąg powieści

„Za grzechy matek”

— Słyszysz pan? — zapytała — czuje pan, jak mi serce bije?

— Tak — odrzekł, zmieszany, zanim zdolał się namyśleć.

— To dla pana tak bije serduszko Jany — szepnęła płaczliwie — a pana dla niej nie... Wiem, wiem... mogę nawet nie próbować... — poczem znów wybuchnęła płaczem.

Po chwili milczenia Stanisław rzekł:

— Ha, trudno... widzę, że będę musiał jednak rzec się tej lekcji... z żalem. Nie mogę tolerować tego, co się dzieje. Zaraz dziś po lekcji powiem hrabinie...

— Nie, nie!... — zawołała Jana — nie, nie!... Za nie!

Stanisław zrozumiał, że Jana wstydzi się może swego uczucia przed matką, rzekł więc:

— O, mogę wymyślić jakąkolwiek przyczynę... O powód nietrudno.

— Ależ mnie nie o to chodzi! — zawołała Jana — ja się mojego uczucia nie wstydzę... Mogę je głośno wszystkim ogłosić... Ja się nie chcę pogodzić z myślą, że pan mógłby więcej do nas nie przychodzić... Tegobym nie przeżyła!

— Będę przychodził tylko pod warunkiem, że nie będzie więcej ani słowa o tem, co się stało... Czy pani mi to przyrzeka?

— Muszę — szepnęła, ocierając łzy.

Poczem dodała:

— Muszę przyrzec, bo... nie mogę inaczej...

— Wobec tego zabierajmy się do lekcji.

Nietrudno sobie wyobrazić, że lekcja tego dnia szła kulawo...

Na powrotnej drodze do domu Stanisław długo myślał o tem, co się stało...

Wiedział, że takiemu uczuciu dziewczęcemu nie można przypisywać wielkiego znaczenia. A jednak namiętność, z jaką Ignęła ku niemu śliczna Jana, nie pozostała bez pewnego wrażenia w jego sercu...

Dalszy ciąg pojutrze

OSTATNIE WIADOMOSCI

SPORTOWE

Boks zdobywa widownię!

Bieżący okres w sporcie wykazuje, jak nigdy w latach poprzednich, zdecydowaną supremację boks, zarówno pod względem sportowym, jak i widowiskowym. Słowem — boks przyjął się w Polsce, stał się benjaminkiem publiczności, rozszerzył swój zasięg na najodleglejszą prowincję, zdobył i zdobywa coraz szersze za stępy adeptów.

Trzeba stwierdzić przytem, że sport ten, jak żaden dotychczas, trafił na podatny element. Gdy coraz to załamujemy ręce w rozpacz nad tragicznym, zawstydzającym wprost, poziomem naszej piłki nożnej, z wielką radością ułujemy coraz to nowe „talenty” pięściarskie.

Wytłumaczenie tego faktu jest nieskomplikowane. Polacy, z racji swej natury, nie nadają się do sportów zespołowych, natomiast dyscypliny indywidualne (a taką właśnie jest boks) z miejsca zdobywają popularność. Wrodzona inteligencja, błyskotliwość i specyficzny spryt naszej młodzieży predestynuje ją bez reszty do uprawiania „szlachetnej” sztuki samoobrony.

W połączeniu z podwyższeniem się poziomu pięściarstwa w Polsce, wzrosło znacznie zainteresowanie boksem u publiczności. Mielśmy możność zaobserwować ostatnio w Warszawie dowody tego „pędu do

pięściarstwa”, choćby na imprezach (Wawel — Makabi, Sokół — CWS), gdzie widownia z zasady wypełniona była do ostatniego miejsca.

Na meczach o większej wartości sportowej (Warszawa — Hamburg, Heros — Skoda), ludzie odchodzili od kas bez biletów. Już teraz jest wiadomo, że gdyby ktoś w Warszawie wybudował halę bokserską, mieszczącą 5 — 6 tysięcy ludzi, zrobiłby doskonały interes.

Popularność boks u widowni jest zjawiskiem ze wszechmiar korzystnym dla tego sportu. W chwili obecnej sekcje bokserskie klubów są jedyną (bądź też jedną z niewielu), które dają dochód, a niejedno krotnie są źródłem utrzymania dla całego klubu (np. Skoda).

Poparty tak „stuprocentowym” bodźcem, jakim jest „forsa”, boks polski może śmiało spoglądać w przyszłość. Wszystko wskazuje na to, że nasi pięściarze właśnie przyjmą spadek po Konopackiej, Kusocińskim i Walasiewiczów nie.

Życzymy im tego wraz z tyśiącami anonimowych wielbicieli pięściarstwa z całej Polski.

W najbliższą niedzielę, dn. 2 stycznia rozegrany zostanie w Cyrku mecz pięściarski Polonia — Warszawianka. Ciekawe spotkanie: Polus — Łukasiewicz, Forlański — Małecki, Krzemiński — Wejman.

Początek meczu o godzinie 12-iej w poł.

Poznań — Berlin

Stolica Wielkopolski gościć będzie w nadchodzącą niedzielę reprezentację... ósemkę pięściarzy Berlina. Ze względu na to, że Poznań jest najsilniejszym ośrodkiem boks w Polsce, a przytem jego dru-

żyna czołowa, Warta, wykazała ostatnio w meczu ze Skodą znakomitą formę, mecz ten budzi wielkie zainteresowanie.

Berlin wystawia swój najsilniejszy skład z Campem i Hornemanem (znanymi internacjonalami) na czele.

Gdy my w Polsce, zaczęliśmy Nowy Rok w aurze niemal wiosennej, w Szwajcarii piękne śnieżne pogody pozwalają na uprawianie sportów zimowych już od wielu tygodni. Znakomita szwedzka tyżwiarka Vivienne Hulten wita Nowy Rok w St. Moritz pięknym skokiem na lodzie.

Chybiony występ gangstera

W tych dniach policji w Czerniowcach (Rumunja) udało się przeszkodzić w dokonaniu groźnego przestępstwa.

Przed miesiącem przybył do Czerniowic ze Stanów Zjednoczonych niejaki Karol Matejko. Matejko pochodził z Czerniowic i miał tu rodzinę. Twierdził, że przybył z Ameryki tylko na krótki czas, by zobaczyć się z krewnymi. Przytem żył na bardzo szerokiej skale i szukał dochodowych interesów. Wreszcie udało mu się nawiązać kontakt z dwoma zamożnymi kupcami, Haliforem i Ungarem. Matejko miał sprzedać „pokątnie” 25.000 dolarów za 8 milionów lei. Kupcy zgodzili się na tę transakcję i przedwczoraj mia-

ła nastąpić wymiana w mieszkaniu Matejki.

W rzeczywistości Matejko nie posiadał, wcale pieniędzy. Zamierzał ograbić i zamordować obu kupców. By ułatwić sobie to zadanie, wziął do pomocy współnika. Tego jednak w ostatniej chwili zaczęły trapić wyrzuty sumienia. Zawiadomił o wszystkim policję, jak i obu kupców.

O oznaczonej porze, ku zdumieniu Matejki, do jego mieszkania zamiast kupców, wkroczyła policja i nałożyła mu kajdanki.

W dochodzeniu okazało się, że Matejko należał w Ameryce do bandy gangsterów. Policja tamtejsza zbyt niemiłosiernie „opiekowała”, więc uciekł.

Tłumaczenie snów naszym Czytelnikom

Pan Stefan G. pisze:
„Śniło mi się, że pędziłem nad rzeką kilka krów, z których jedna była tłusta, biała, w brązowe łaty. Mialem zamiar przepędzić je na drugą stronę rzeki, ale zauważyłem, że brzeg po drugiej stronie jest wysoki, więc pomysłalem, że krowy nie mogłyby wyleźć z wody. Pozostał mi więc krowy, a sam, nie wiem jak, przedostałem się przez rzekę i położyłem ów wysoki brzeg rozkopywać. Wtem zbliża się do mnie pociąg tylny i podaje mi kartkę. Co było na tej napisane, nie pamiętam, zapamiętałem tylko swoje nazwisko.”

Owa kartka pocztowa oznacza nagłą zmianę w Pana życiu. Gdyby zapamiętał Pan jej treść, wiedział bym, czy owa zmiana wyjdzie Panu na dobre.

Tłusta biała krowa w brązowe łaty wróży dobre rezultaty materialne po mozolnych wysiłkach. Radzę Panu iść przez życie przebojem i nie liczyć na ludzką dobroć.

Mirka 444. Niech Pani postara się również o inne znajomości, bo owdaj znajomi nie są jeszcze zdecydowani. Wyjdzie Pani zamaż nędznie. Proszę nosić, jako amulet pierścionek z ułubienym kamieniem.

Halusińska z Łamki. Say Pani wróża uiliła niespodziankę. Sprzeczek z koleżanką czeka Panią. Osoba, która się Pani często odziana w białe fartuchy, jest Pani życzliwa.

„Marta”. Otrzyma Pani list od mężczyzny. Będzie rozmowa o pieniądzech. Sprzeczek przy zakupach czeka Panią. Umrze ktoś ze znajomych. Szczęśliwa cyfra — 9.

P. Włada z prowincji. Nie Pani, ani rodzinie nie grozi. Będzie wprawdzie choroba bliskiej osoby, ale lekka (czeka Panią kłótnia na tle zawodowym). Przyszły szaty dla Pani wiele sympatii.

Art. Ewart. Czeka Pana piękna podróż. Pozna Pan ładną i miłą brunetkę. Proszę się wystrzegać szarych ciemnowłosych mężczyzn lat około 30. Na loterii grać nie radzę. Szczęśliwy kolor — brązowy.

Lilka Ostrowska. Spotka Pani szatę. Będzie sprzeczek z koleżanką. Podróż czeka Panią w przyszłym roku (medale). List do domu nadejdzie lub papier urzędowy. Przejście w ciemności będzie.

Maryla M. M. 3. Młody szatyni duży się w Pani. Będzie nieprzyjemność z powodu potoci. Weźmie Pani udział w zabawie. Ktoś opowie Pani nieprzyjemny żart. Szczęśliwe daty: 3 i 20 lipca.

Helena Mokry(?) Otrzyma Pani nieprzyjemną nowinę. Będzie Pani rozmowa z kimś o pieniądzech. Zatręć z policją będzie lub wezwane do sądu. Szczęśliwy dzień — poniedziałek.

KAZDEMU Z NICH ZE SKUTEKCHOSI ARGO 51. Górskiego usuwa ODCISKI EKSIZANS usuwa POT po jednym użyciu

Na malej wokandzie...

Rękę podniósł

(A.E.) — ... No i osmieleł się, ścierając jedne, ręce na mnie poumieszc, panie sędzio.

— Ze podniósł rękę, to przecież nie strasznego.

— Ale ją opuścił także sam!

— A, to co innego. Panie Bednarczyku! Pobit pan mui żonkę. Coż pan powie na swo ją obronę?

Pan Bednarczyk odchrząknął i podkręcił sumiastego wąsa.

— Proszę sądu ostatecznego!

Faktycznie, że ręce na nią podniosłem. Ale drugi na moim miejscu toby i nogę podniósł. Bo choroba z niej, jakich mało.

Wiele razy mojsko ulicą przechodzi, to baba aż się trzęsie z uciechy. Słipta jej się blyszczą i cięgiem powtarza, że chciałaby być podporucznikiem, albo i podpułkownikiem.

Wiadomo, że to tylko takie głupie gadanie, ale kto ją wie? Może czusem faktycznie swoje chętkie uskutecznia?

Spokojność w domu zakłóca, gęba się jej nie zamyka i rumor wielki urzędowistnia, garkany szukają.

Marlena Dietrich uciekła przed gangsterami Śladami Lindbergha szuka schronienia w Europie

Za kilka tygodni, a może nawet dni ze statku przybywającego do Havre'u, lub Cherburga, wysiadzie pewna elegancko odziana kobieta z dzieckiem. Tą kobietą będzie Marlena Dietrich. Ucieka z Ameryki w obawie przed gangsterami, którzy czyhają na jej dziecko.

Po sławnym i nieszczęśliwym Lindberghu, który przed kilkoma dniami dobiegł do brzegów Anglii, ściskając w ramionach drogie dziecko, przyszła kolej na Marlenę Dietrich, na Blond Venus, jak ją nazywają amerykańskie pisma. Kto będzie następny? Kto pójdzie za ich przykładem? Czy wszyscy bogaci ludzie Ameryki, posiadający dzieci opuszczają Amerykę? Czy ci wszyscy ukradkiem wsiadają na statek, jak przestępcy, opuszczają swe

domy i przyjaciół. Byłoby się tylko pozbyć tej straszliwej myśli, która ich budzi nawet po nocach: „Czy dziecko nie jest skradzione?”

Podobno już w tej chwili wielu bogatych ludzi pakuje walizy. Gangsterzy bowiem nie próżnują. Tajemnicze ręce wrzucają do skrzynek pocztowych listy ze straszącymi pogrozkami, żądając olbrzymich sum w zamian za dziecko, które zamierzają skraść, gdy pieniądze nie będą im do ręki w oznaczonym terminie.

Pewien dziennikarz amerykański udał się do Marleny Dietrich, pytając się dlaczego opuszcza Amerykę.

— Mam tego wszystkiego już dosyć — odpowiada Marlena — choć wiem, że to przyniesie wielki uszczerbek mej

karjerze. Nie mogę dłużej żyć w Stanach Zjednoczonych. Nie mogę się żyć z tym ohydny procederem, jakim jest porwanie dzieci, a powtóre nie mogę sobie pozwolić na utrzymanie 6 strażników, którzy by stale pilnowali malej. Nie mam odwagi, ani pieniędzy, by za tę cenę dłużej przebywać w Hollywood.

— 6 strażników?! — powtórza zdumiony dziennikarz.

— Tak. Tak, jak Al Capone, gdy przebywał na wolności. Już od dwóch lat 6 detektywów otacza moją córeczkę, pilnując jej podczas spacerów i zabaw. Czy to jest należyty tryb życia dla dziecka i jego matki?

Marlena na chwilę przestała mówić. Jej oczy ze strachu bardziej się rozszerzały. Nie ma w nich nic sztucznego. Nie

mamy przed sobą wielkiej artystki z jej pamiętnych filmów, a kochającą matkę, nie spokojną o los swej córeczki.

— Gdyby podatki były mniejsze przerywałaby nagle, milczenie Marlena — pozostałaby tutaj przez jeszcze kilka lat. Mogłabym wówczas wynająć 10, 20 detektywów. Lecz nowe podatki, które na nas obecnie nałożono, są tak wielkie, że nie pozostaje mi nic innego, jak uciec stąd. Nawet Mary Pickford i William Powell, którzy nie obawiają się gangsterów, ponieważ nie posiadają dzieci, opuścili Hollywood, nie chcąc płacić tak wysokich podatków.

— Wszystko jest tutaj bardzo drogie. Za odpowiednią willę z kortem tenisowym i basenem żądają tutaj obecnie 1000 dolarów miesięcznie. Przy takich wydatkach nie mogę czynić żadnych oszczędności. Co się stanie ze mną i moją córką, gdy sława mnie opuszczy? Wolę już być pomywaczką na czyn w Paryżu, niż żyć tutaj w ciągłym strachu.

Na wargach artystki zakwitł uśmiech, jej słodny uśmiech.

— Na szczęście do tego jeszcze nie dojdzie. Korda ofiaruje mi 4.500.000 franków za nakręcenie filmu w Anglii. Po lecianiu mu z tem czekać do 15 lutego, do czasu, gdy poznaj scenariusz, ponieważ obecnie chcę tylko nakręcić filmy, które mi przypadają do gustu, któreby odpowiadały mojemu usposobieniu. Najprawdopodobniej zamieszkałam w Paryżu, u boku męża, Rudolfa Siebera, który jest reżyserem filmowym i architektem, przede wszystkim zaś architektem, ponieważ obecnie film...

W tej samej chwili otwiera się drzwi. Do pokoju wbiega jasnowłosa i okrągłutka dziewczynka w wieku lat sześciu. Rzuca się Marlenie na szyję. To jest Marja, dziecko, któremu grozi porwanie.

Za nią wchodzi do pokoju wychowawczyni, a w ballu maszerują dwaj detektywi o olbrzymiej budowie ciała. Kieszenie ich są porządnie wypchane, prawdopodobnie nie noszą w nich pudełek z cukierkami...

Dziennikarz żegna się ze znakomitą gwiazdą i opuszcza mieszkanie. Wślad za nim są na nieufne spojrzenia detektywów.

Smutne musi być dzieciństwo dziecka, którego otaczają tacy towarzysze zabaw.

W CZTERY OCZY

Intymne rozmowy lksa z Czytelnikami

Okazanie serca nie może zaszkodzić

P. Alfons K. z Kutna

pisze nam:

„W dniu 18 sierpnia 1935 r. poszedłem do kina na obraz „Wacuś”. Na ostatni seans t. j. o g. 21.15 na trzeci dzwonek przyszły jakieś kobiety i usiadły za mną. W pewnej chwili obejrzałem się i ujrzałem siedzącą za mną śliczną blondynkę o szafirowych oczach, pięknie ubraną i szczeniącą niczym dziecko. Ponieważ widok jej odra-

zu sparaliżował mi serce, zacząłem często się oglądać, z czego wynikała rozmowa. Przy wyjściu przedstawilem się i od tej pory zacząłem bywać w jej domu, gdyż ona prowadziła dom, a rodzice pracowali w biurach.

Tak się rozkochałem w mojej drogiej Wikci, że zaproponowałem jej małżeństwo, na co się chętnie zgodziła. Rodzice jej też. Ślub nasz nastąpił 6 października. Ale od tej po-

ry przechodzę straszne męki. Pierwsze awantury zaczęły się od tego, że moja kochana Wikcia chciała do domu sprowadzić swoje dziecko, o którym wcale nie wiedziałem i wiedzieć nie chcę! Bo czyż ja nie mógłbym zdobyć się na coś podobnego? Tylko muszę mieć na oczach dziecko innego ojca?

Wikcia twierdzi, że od chwili ożenku cały ciężar spadu na mnie—czy to prawda? I przez to całymi dniami przesiaduje u swej ciotki z dzieckiem, a ja borykam się brudny i głodny, bo mi nie ma kto co ugotować.

Kochany Panie Redaktorze jak tu postąpić, żeby dostać rozwód albo żeby Wikcia zaniechała tego dzieciaka. Radzę, bo sobie życie odbiorę!”

Obowiązek opieki w tym wypadku nie ma. Jest to więcej kwestja wzajemnego stosunku obojga Państwa. A może warto dać pomoc i opiekę tej niewinnej dziewczynie? Wiedzy i małżonka Pańska oceni ten odruch serca i życie ułoży się lepiej między Wami.

Myślę, że warto zrobić taką próbkę, a czas sam da Panu odpowiedź na pytanie: Co dalej?

P. Zofia Szmidtówna
zechce łaskawie podać swój adres. Postaramy się dopomóc Pani.

Większe wygrane
padną w Kołoturze

S. ZALCSZTAJNA

Warszawa, Puławska 33.

Dyrektor w roli detektywa wykrył sprawcę licznych kradzieży

W znanej fabryce cukierków „Karoma” w przedziwowy sposób ginęły surowce. Ktoś w niewytłumaczony sposób

kradł nie tylko cukier z worków, ale z zaplombowanych baniek wylewano spirytus. W bankach tych znajdowano później wodę.

Dyrektor fabryki przeprowadził dokładną kontrolę i wykazała, że kradzieży nie dopuszczał się żaden z pracowników. Dyrektor wpadł na znakomitą myśl.

Na podłodze składu, gdzie mieściły się surowce, rozsypał czerwony proszek.

Następnego dnia zauważono na podłodze wyraźne ślady stóp. Ślady te, już czerwone, prowadziły na schody i podwórko i kończyły się w znajdującym się na tejże posesji chłodni.

Teraz już sprawców kradzieży odszukano. Okazali się nimi mechanicy, zatrudnieni w chłodni, Stanisław Irek i Wacław Gawlak oraz przyjaciel tego Necner.

U Irka znaleziono kompromitujący dowód rzeczowy 30 kg. cukru, pochodzącego z kradzieży.

Gawlak wypierał się winy, ale jeden z dozorców widział, jak Gawlak palił swoje buty, zabrudzone czerwonym proszkiem.

Wczoraj amatorzy cukru i spirytusu stanęli przed Sądem Okręgowym w Warszawie.

**Kupon porady
prawnej**

Pełna tabela loterii

IV klasa — 3 dzień ciągnięcia

I-e i II-e ciągnięcie GŁÓWNE WYGRANE

Po zł. 10.000 na nr. nr.: 76712 129017
157644 160264.

Po zł. 5.000 na nr. nr.: 4059 16826
28473 37172 50897 58640 60348 103366
116851 174118 193631.

Po zł. 2.000 na nr. nr.: 19187 22348
23234 26982 29045 35738 42431 51341
56116 56321 59879 68136 87402 91473
94092 103250 104065 104951 109918
132207 160974 172619 186572 189255
190927.

Po zł. 1.000 na nr. nr.: 10193 17884
20697 23872 24607 28193 33058 43527
51014 55249 65975 79908 81122 89088
100584 103570 112166 114733 126415
126731 142093 146019 152149 157061
161749 175539 181298 191093 192723
193634.

Wygrane po 200 złotych:

53 143 66 250 91 337 425 525 732
013 1090 179 256 310 18 20 518 701
9003 69 149 212 406 595 753 3109 12
70 83 96 200 481 512 41 81 842 997
4012 361 75 598 998 5031 159 327 32
411 87 502 15 80 637 57 74 738 936
6034 158 96 364 438 526 679 814 70 94
9173 208 382 603 14 757 862 65 8103
299 66 306 11 55 417 47 72 604 93 716
957 9030 33 51 92 126 285 343 487 514
26 700 6 840 59 78 94

10013 21 93 312 498 610 723 64 963
71089 154 84 316 712 92 829 51 93 12128
89 241 310 25 40 71 572 93 611 66 721
905 42 13215 507 16 731 854 903 51 75
14021 44 163 274 91 380 93 99 450 599
697 950 71 15009 101 82 223 390 824 43
97 910 16020 45 62 259 374 574 673
725 89 17039 182 417 47 95 583 676 764
87 828 39 59 994 18395 780 824 19059
489 526 31 70 611 47 93 888

20042 146 202 351 432 93 595 600 69
834 901 3 32 21155 69 250 74 563 648
817 22047 51 66 105 248 56 75 301 63
578 664 23065 161 72 268 321 42 697
712 847 936 24459 85 537 653 62 718 22
75 78 83 998 25032 64 103 37 201
20 417 594 97 646 801 74 999 26005 6
128 79 285 323 490 581 83 608 40 47
88 92 743 888 989 27177 247 59 63 308
558 85 822 32 82 959 28017 31 46 54
278 426 97 604 14 715 65 72 888 980
29283 372 86 439 578 638 77 912 46
30109 26 57 227 583 624 849 973 31098
281 333 560 788 881 32062 101 4 58 237
42 372 491 517 761 896 959 33200 24 375
457 531 646 80 881 907 49 31479 219 31
331 85 610 824 39 944 50 35148 217 86
421 699 940 47 81 36005 209 80 332 37
540 644 55 855 83 37076 106 87 99 215
19 21 401 62 688 805 995

38247 98 300 479 501 3 83 663 818 21
24 909 73 82 39101 62 255 75 76 451 576
81 640 62 77 792 883

40015 97 164 514 676 712 41162 320 65
76 484 693 703 884 955 64 42159 240 635
85 621 37 67 89 726 52 83 803 26 382
43180 85 220 44 314 499 558 668 831 956
88 95 44048 137 43 282 450 630 742 87
920 77 45037 243 324 25 44 610 532 85
662 708 66 828 58 46042 96 105 264 321
80 68 648 56 723 42 889 93 47115 78 271
614 90 829 979 48076 506 754 71 825 909
45 98 172 74 99 354 510 604 31 806 27
87 85

50019 170 220 94 334 71 83 438 724 32
805 52 958 75 51045 73 101 437 547 844
62010 95 96 145 75 350 416 55 635 64 63
785 91 934 53120 68 99 363 451 650 54005
42 151 84 205 329 524 36 42 657 953 55076
104 82 287 305 25 412 56 504 90 674 735
930 38 62 82 56118 279 384 419 95 670 799

76226 323 80 466 76 527 69 863 77037
496 732 72 78053 85 143 447 604 53 764
96 862 79042 51 127 242 313 431 82 87
651 66 896 946 49

80006 186 281 416 639 749 70 819 81129
412 50 53 65 86 590 715 841 82135 460 68
725 29 37 858 83013 130 33 291 625 87
710 51 806 36 990 84057 315 422 31 565
667 82 715 16 812 71 85191 362 85 410
657 731 44 55 809 15 59 910 86039 70 78
106 304 479 85 571 760 63 801 60 940
87233 51 54 80 367 528 31 658 79 715 63
988 83024 593 615 48 835 944 89077 95
127 218 407 48 84

90081 235 77 346 594 674 80 757 829
37 62 79 92 974 91 91100 236 44 98 399
449 613 58 962 92005 69 452 837 926 50
93109 62 363 464 523 84 719 94217 482
907 24 75 804 10 26 95040 339 741 511 632
818 900 96140 255 347 439 85 547 755
829 33 97143 94 313 83 94 896 98104 211
554 79 647 706 67 94 958 99036 61 245
85 450 594 708 825 34 930 78 82

100019 154 331 481 619 29 71 83 843
87 914 101159 240 64 75 95 347 50 444
63 575 646 50 66 94 701 945 63 102044
45 53 60 77 178 328 49 95 470 613 829
51 78 940 103133 64 95 535 615 72
855 59 64 104021 29 46 135 306 12 577
613 34 746 62 92 813 31 105387 507 612
748 78 800 39 905 84 105029 79 284 319
97 416 850 107156 77 223 31 390 414
92 536 660 746 47 872 909 91 108113 221
413 572 708 19 833 53 109191 222 43 79
355 60 77 85 412 90 654 701 904 35

110246 415 518 634 50 749 110333 752
842 67 88 95 910 45 65 12095 151 72 261
309 419 87 579 671 83 716 808 23 68
113028 52 58 221 389 478 519 746 50 839
9301

114105 28 30 292 306 466 655 89 735
115043 143 229 58 316 18 32 592 653
751 80 863 65 116144 50 224 312 437
78 552 653 117176 260 559 81 118030
274 347 98 408 564 81 649 884 119052
177 95 251 301 67 609 35 45 95 716 33

120069 312 23 409 84 98 631 37 85
764 67 80 843 46 121032 46 214 357 510
96 635 39 67 70 95 716 832 924 68
122 167 94 212 315 590 644 98 863 903
123088 208 353 451 684 97 730 810 74
124023 29 100 34 61 249 60 362 729
125023 27 169 687 712 81 95 858 59
916 44 126410 518 619 714 57 840 997
127053 128 49 680 87 710 59 802 20 958
128208 380 85 525 97 632 34 55 867
937 43 129023 56 137 72 207 381 651
67 843 44 988

130069 104 22 59 296 316 44 577 618
23 83 85 763 854 931 131041 117 44 211
29 320 51 470 721 921 38 132089 229
75 89 95 418 681 941 133006 258 76 358
569 764 134014 100 92 228 430 537 613
76 982 135132 36 279 345 447 76 98 587

140229 356 63 530 606 35 749 823 77
141048 131 40 60 489 653 731 78 898
951 87 142017 178 290 388 443 697 721
872 985 143016 38 144 303 638 52 708
52 819 942 48 49 144068 136 285 427
39 639 66 763 815 931 145026 138 75
245 558 979 146088 279 460 797 831
147016 132 261 326 79 454 588 636 50
56 99 832 977 148137 272 374 409 551
54 724 854 915 149042 66 93 127 68
228 451 96 575 712 813 57
150177 398 447 520 37 886 995 151081
270 97 315 434 90 524 643 760 899 967
81 92

152013 31 70 237 51 717 82 153053 82
202 614 706 889 154015 87 372 416 570
693 721 155102 254 303 474 602 725 91
828 39 940 156096 157 209 62 70 399
445 516 602 785 157085 188 213 439 570
672 962 158013 19 105 51 262 454 538
689 701 59 951 159000 132 43 361 512
616 81

160056 219 342 54 422 29 568 336 823
900 161166 303 15 484 510 66 641 891
980 162156 87 217 427 37 618 58 66 77
791 823 49 98 946 82 163234 309 18 422
573 78 715 827 968 164096 284 359 458
593 738 49 891 965 165077 189 459 551
618 834 956 166115 260 312 42 620 829
167002 44 51 254 362 435 602 706 62
168013 142 205 19 64 704 19 877 927 47
60 169990 253 455 65 641 72 973
170028 51 114 85 87 225 320 423 709
71 849 84 171130 90 602 24 989 94
172067 95 186 298 349 425 585 705 84
906 913 173003 178 394 432 560 72 601
766 174018 107 13 531 40 837 61 911
175098 100 250 559 85 751 861 73 935
85 176351 576 177095 110 261 339 491
531 626 52 716 827 178094 111 43 91
288 363 459 617 838 179005 187 931 41
180604 832 928 181025 55 458 553 675
705 41 880 989 182006 128 86 231 380
466 592 998 183190 383 760 822 63
184004 27 117 72 88 218 58 329 61 542
634 784 813 86 905 185104 50 73 308
72 455 542 607 708 858 65 186185 288
506 94 99 646 70 714 187007 131 455 80
621 25 27 47 95 705 188124 247 352 63
786 92 821 922 99 189003 125 49 391
423 52 561 96 668 74 849

190034 72 319 537 840 191064 128 235
417 20 534 678 96 781 192026 281 372
75 519 35 618 763 914 49 62 99 193594
794 194025 56 58 152 202 29 354 537 666
82 89 916

III-e ciągnięcie
Po 200 złotych

95 190 501 17 690 746 861 990 1262
82 316 438 541 612 929 2020 56 701 870
971 3002 423 565 627 774 918 66 4047
219 575 82 92 692 768 5239 407 67 857
949 6234 330 440 945 7241 544 717 30
964 8496 9100 426 886 999

10418 657 773 84 11242 95 376 438
656 874 12482 13033 136 387 781 14068
653 876 901 15085 250 99 327 403 23 500
757 16453 504 15 699 935 99 17022 198
380 513 660 98 18209 489 97 19101 209
581 656 776 94 842

20140 847 953 67 21521 663 717 99
819 54 75 22090 355 528 45 48 23339
783 87 24039 449 54 77 932 25311 621
65 823 63 26227 655 729 805 930 69
27561 652 28153 389 562 657 768 991
29110 305 498 99 806

30207 83 678 736 823 29 31024 78 304
32045 269 437 821 33246 34059 218 28
92 378 403 4 688 703 53 35061 423 704
79 36022 147 76 295 472 509 58 730 92
985 37137 464 644 66 870 38007 197 262
84 459 89 754 39140 336 715 44

40181 227 72 427 654 744 839 41086
214 556 42235 418 27 56 601 43116 302
44144 60 200 20 585 696 814 45043 187
473 46039 60 211 16 618 83 47269 428

39 620 67 900 48429 672 727 817 923
49206 336 506 12 909
50569 900 51012 99 106 288 52100 37
572 53130 270 300 538 730 983 54171
515 70 735 852 917 55063 87 92 165 407
527 998 56038 71 196 286 696 713 990
57044 422 74 551 711 55 899 58088 474
803 73 960 59385 443 505 635 827 929
72 87

60043 179 291 508 74 646 815 61011
178 519 38 90 62455 828 930 63182 219
452 95 509 58 754 86 892 983 64125 743
827 65142 650 787 66076 107 299 763 67
859 67162 275 337 86 731 861 915 68095
103 44 83 609 69092 166 230 69 544 68
732 872 976

70514 891 71470 678 72013 422 604 913
73070 98 163 829 42 50 71563 652 703
75151 95 458 538 614 832 76002 658 99
856 77039 444 71 678 787 961 78389 778
820 83 79061 148 222 318
80038 289 697 725 81640 706 82303 491
633 762 83636 742 84112 557 666 884
85070 381 86125 232 725 899 87096 19
311 419 88114 693 96 703 828 40 89232
305 714

90197 299 335 91032 257 432 38 39 799
92063 574 681 758 93070 511 977 94041
48 239 346 465 95318 668 748 61 814 93
96267 313 630 961 97242 391 640 58 79
98013 73 526 606 67 743 864 953 99073
237 95 330 629 861 92

100023 214 373 83 432 101157 73 429
620 710 93 102093 194 213 333 41 407
521 708 822 103372 104079 232 46 431
529 31 61 620 981 105164 308 17 491 988
105048 143 45 518 73 864 76 990 107018
190 501 53 907 67 108022 682 812 94
139447 74 345 967

110070 281 604 823 111321 430 607 787
112402 91 508 877 113011 241 644 75
63 918 67 114173 279 627 751 11501
334 36 414 632 73 116018 51 269 454 57
633 681 117038 815 118 424 84 696 75
89 905 119379

120671 70 121312 62 519 606 12257
649 50 61 735 951 123015 21 383 97 47
934 124218 356 441 674 723 83 12501
25 89 256 126458 91 599 736 127048 18
207 659 91 860 123346 676 129252 0
713 37 909

130199 228 300 68 663 779 131165 75
318 132227 439 133022 516 24 73 652 79
134076 81 164 359 665 135074 347 47
574 73 136041 80 353 67 63 467 553 61
970 137065 315 431 87 609 786 138051
333 45 422 513 646 51 76 827 139104 66
70 83 731 808 904

140108 54 317 447 141301 705 946
142248 436 64 710 41 960 143070 115 4
274 303 144934 145054 394 433 525 2
87 89 809 12 94 935 145165 558 602 70
995 147018 199 364 502 626 723 8
148050 221 53 387 460 532 726 837 14913
61 673 989

150096 117 264 576 667 806 7 151087
577 674 152303 475 658 724 67 842 6
67 982 153020 23 162 63 439 751 932 60
154247 365 600 88 946 71 155431 651 90
13 155071 307 732 58 84 954 157039 20
59 208 539 695 765 884 158104 20 258 495
508 668 159118

160068 289 414 43 614 71 161072 170
340 92 162043 59 164 333 626 35 37 71
94

Konrad Ryłski

W szponach gangsterów

Powieść—film z życia gangsterów chicagowskich

O północy w mieszkaniu słynnego lekarza chicagowskiego, Stanisława Graby, zadzwonił telefon. Ktoś, podając się za właściciela ziemskiego Browna, wezwał doktora Grabę do swego syna, który zraniał się rewolwerem. Lekarz adał się na miejsce wypadku. Za miastem został zatrzymany przez czterech mężczyzn, z których jeden podał się za Browna.

Pod groźbą rewolwerów zmuszają Grabę do udania się z nimi w nieznanym kierunku. Wkrótce przybywają do tajemniczego domku, stojącego na odludziu. Tu lekarz znajduje ciężko rannego młodzieńca. Młoda niezwykle piękna kobieta błaga lekarza, by uratował rannego. Graba bada chorego i stwierdza, że stan jego jest beznadziejny. Wtedy piękna nieznajoma oświadcza mu wzburzonym głosem, że jeżeli ranny umrze — to i on Graba, umrze wraz z nim.

Po operacji, ranny umiera. Nieznajoma zapytuje doktora, jaka jest jego ostatnia wola, bo za chwilę również umrze. Przypadkowo dowiaduje się Graba, iż niewiasta, która skazała go na śmierć, jest słynną „Miss Nora”, hersztom bandy gangsterów. Nora rozkazuje swemu podwładnym, by wyprowadzili doktora w pole, gdzie ma sam wykopać dla siebie grob.

Ulegając przemocy — kopie Graba grób. Nad ranem rozkazuje miss Nora sprowadzić Grabę na górę. W toku rozmowy opowiada mu, że zmarły gangster był jej kochankiem i został ranny podczas przemytu alkoholu. Z przerażeniem spostrzega Graba, że miss Nora posiada rzadki dar hipnotyzowania. Doktor ulega czarowi oczu gangsterki, budzi ona w nim szal zmysłów, i powoli jej myślom, obiecuje Graba miss Norze, że nigdy już nie wróci do swej żony i swych dzieci.

A wtedy zdradza mu miss Nora swą tajemnicę: zwie się naprawdę Lili Eden. Przed laty mieszkała obok rodziców Graby: wtedy pokochała go szaloną miłością, która przetrwała tyle lat. Obecnie pragnie go zatrzymać na zawsze przy sobie.

Szał namiętności i zmysłów potęguje się. Graba traci resztki panowania nad sobą, nagość kobiet o nieziemskiej urodzie upaja go. Wkrótce jednak ocknął się z upojenia.

Doktor Graba ręką otarł sobie pot z czoła, rozejrzawszy się, rzucił spojrzenie na wspaniałe ciało kobiety, która leżała na tapczanie i uśmiechała się tajemniczo. Zerwał się z miejsca, jak oparzony, krzyknął raz jeszcze głosem, pełnym przerażenia: — Boże, mój Boże, co się tu nagle stało?... Gdzie jestem?

— Doktorze Graba, odzyskaj zpowrotem swą pamięć! — wypowiedziała kobieta głosem rozkazującym, ostro — zapamiętaj sobie i wiedz, że wczoraj o godzinie pół do pierwszej w nocy wyjechałeś ze swego mieszkania na West-Roosevelt-Street Nr. 2615. Obecnie znajdujesz się w kryjówce miss Nory, dwadzieścia kilometrów za Cicero, a 60 za miastem Chicago. Zapamiętaj, że nigdy nie wrócisz do swego domu, i... przypomnij sobie, że przed chwilą tuliles w swych ramionach mnie... Lili Eden, zwaną przez wszystkich „miss Nora”; również i ty, doktorze Graba, będziesz mnie tak nazywał, bowiem nikt, nikt nie powinien wiedzieć, iż jestem córką milionera Willi Edena. Czyś wszystko zrozumiał, doktorze Graba? A teraz usiądź przy mnie...

Stał, jak wryty w miejscu, z szeroko rozwartymi oczyma. Czuł, że nogi uginają się pod nim ze zdenerwowania. Słowa, które teraz usłyszał, brzmiały, jak objawienie. Naraz przypomniał sobie wszystko. Przypomniał sobie, że wczorajszy wieczór spędził spokojnie u siebie w domu, bawił się z córeczkami, z których jedna niedawno uko-

ńczyła sześć lat, druga zaś miała zaledwie cztery. Przypomniał sobie, że wczoraj o północy tulił w ramionach swą żonę, potem rozległ się dzwonek telefonu, potem ruszył w drogę. A potem: ciężko ranny, gangsterzy, „miss Nora”. Przecież tej nocy kopał już dla siebie grób... Miał być pochowany obok Harry Johnsona... „Miss Nora” była nieubłagana... „Doktor Graba musi umrzeć” — powtarzała... A teraz?... Co się z nim stało?... Dlaczego miss Nora leży obok na tapczanie naga?...

Wszystko wydaje mu się snem... Ale, ale... Przecież jest mieszkańcem Chicago, miasta niesamowitych wydarzeń, tam, gdzie rzeczy niemożliwe stają się rzeczywistością, w mieście zgrozy i zbrodni. To nie sen, — to rzeczywistość.

Przecież nawet we śnie nie widzi się tak pięknego, wspaniałego ciała kobiecego!...

— Łaskawa pani, niech mi pani opowie, co tu zaszło — prosił doktor Graba, a błędny jego wzrok wyrzucił przerażenie człowieka, który zbudził się ze strasznego koszmaru snu.

— Cha, cha, cha — roześmiała się miss Nora — pan nie wie, co tu zaszło? Dziś w nocy zmarł Harry Johnson, a ty kochany Stan zastąpisz go pod każdym względem, wszędzie... — uśmiechnęła się doń tak uwodzicielsko, że w głowie poczuł jakiś radosny zamęt.

Czuje teraz jakiś nieprzemyślany pociąg do tej kobiety. Czy naprawdę uległ jej hipnozie? Nie umie zdać sobie z tego sprawy. Ale jedną rzecz czuje: zaważnęła nim zupełnie, nie potrafi teraz od niej odejść.

— Doktor Graba umarł! — zawołała. — Nie ma więcej doktora Graby. Nazwisko to zostaje wymazane raz na zawsze, przestało istnieć. Słyszysz? Zostajesz przy mnie, ze mną, muszę wymyśleć dla ciebie nowe imię, jakieś pięknie brzmiące imię: tak, nazwę cię Al Eding! To brzmi pięknie — Eding! Chodź bliżej, jeszcze bliżej, mój kochany Al Eding — wyciąga ku niemu swe piękne, kuszące ramiona.

A choć gdzieś w głębi duszy budzi się protest, choć przypomina sobie swą żonę, którą dopiero wczoraj po północy opuścił, choć przed oczyma stają mu główki córeczek — rzuca się w objęcia miss Nory, tonie w nich, jak pijany.

ROZDZIAŁ DRUGI.

Doktorowa Grabina szuka swego męża

Pani Mary Grabina zerwała się gwałtownie ze snu. Zegar wydzwonił godzinę piątą.

Zapaliła nocną lampkę i niespokojnie rozejrzała się po pokoju. Czy Stan jeszcze nie wrócił? Co się stało? Przecież już piąta nad ranem?...

Zadzwoniła. Długo trwało, zanim do pokoju weszła pokojówka. Przeciera oczy, jest przestraszona: nigdy jeszcze o tej porze nie wzywano jej.

— Czy mister Graba jeszcze nie wrócił? — Nie, mistress (czyt. mases — pani). — A może dzwonił przy drzwiach, a tyś nie

słyszala dzwonka?

— Nie, pani, to jest zupełnie niemożliwe. Zawsze słyszę, gdy dzwonią.

Pokojówka wyszła. Pani Mary Grabina nie może spokojnie uleżeć w łóżku. Czyżby miał w nocy ciężką operację? Może czuwa przy chorym? Ach, ten przeklęty zawód! Nigdy niema spokoju. Po północy, gdy człowiek śpi w najlepsze lub tuli do piersi najdroższą istotę — musi nagle ubrać się i jechać do chorego. Kiedyś dumna była z tego, że wychodzi zamąż za lekarza, a teraz dopiero zrozumiała, jaki to przeklęty zawód! Jest wprawdzie zamożna, ale cóż z tego, gdy mąż tak rzadko bywa przy niej...

Nie może zmrużyć oka. Nadsłuchuje: może wraca? Może usłyszy dzwonek przy drzwiach? Cisza panuje wokół.

Zegar wybija godzinę szóstą. I znów godzina upływa, godzina niespokojnego wyczekiwania. Zegar wybija godzinę siódmą. Pani Mary Grabina czuje, że zimny pot pokrywa jej czoło. Jest dziwnie niespokojna. Nie wie sama, co się z nią dzieje.

Siodma godzina — a on wciąż nie wraca?!

Wyskoczyła z łóżka, weszła do przedpokoju, wzięła do ręki książkę telefoniczną. „Brown, Brown... Tak, ten właśnie numer”.

Prędko uchwyciła słuchawkę telefoniczną.

— Hallo, czy mieszkanie mister Browna?...

Bardzo przepraszam, że o tej porze dzwonię... Bardzo przepraszam... Proszę nie gniewać się... Tu mówi żona doktora Graby... Dziś w nocy doktor Graba został wezwany do mister Browna... Czy jest tam jeszcze? Co pan mówi? Nie słyszę... Nie rozumiem... Coooo?... Nic pan nie wie o doktorze Gracie?... Co, pan wcale lekarza nie wzywał? (zarumieniona twarz pani Mary zbladła nagle) Ale... ale... To przecież jest zupełnie niemożliwe... Mój panie, może pan wie coś, może... Nie wymyśliłam tego... Tak, tak, jak opowiadam panu... Dziś o północy wezwano niego męża do mister Browna... Jeśli pan o tem nie wie, niech się pan dowie... Co, wszyscy śpią jeszcze?... Jakże to możliwe?... Przecież pański syn został ranny... Ach, nie mówię głupstw... Nikt nie został ranny?... Czy to możliwe?... Hallo! Hallo!... Do licha!...

Nikt jej już nie odpowiadał. Stała ze słuchawką telefoniczną w ręce, jak osłupiała, przez chwilę patrzyła przed siebie, zneruchomiałym wzrokiem, a potem odruchowo, mechanicznie odłożyła słuchawkę.

Burza myśli zawirowała jej w głowie. Co się stało? Czyżby mąż ją oszukał? Może ma jakąś kochankę, która wezwala go do siebie, a chcąc ukryć to przed żoną, skłamał, że to jakiś Brown do niego dzwoni? Czy to możliwe? Czy możliwe, by mąż, który ją tak bardzo kocha, miał kochankę?

Co teraz począć, gdzie go szukać?

Przez chwilę stała, namyślając się. Nerwowo zagryzła wargi.

Wtem rozległ się dzwonek telefonu. Jednym skokiem znalazła się znów przy aparacie i chwyciła słuchawkę...

Dalszy ciąg jutro.

DANIEL BACHRACH

Śladami przestępców

Z pamiętników b. aspiranta

Warszawskiego Urzędu Śledczego

Skandal w arystokracji

V.

— Około drugiej po północy — odpowiedział cichym głosem. (Koncesję miał do dwunastego).

— Doskonale, a teraz zechce mi pan jeszcze powiedzieć, panie Hoffman, czy pomiędzy pańskimi gośćmi nie było jakiegoś osobnika imieniem Jack, oraz dziewczyny, blondynki, lat około dwudziestu?

— Jacków znam bardzo dużo, nawet memu szwagrowi jest na imię Jack, co się zaś ty czy młodej dziewczyny, to wychodziła ode mnie razem z ostatnimi gośćmi „księżniczka”.

— „Księżniczka”? — zapyta-

łem zdumiony. — Któż to taki?...

— Powiem panu prawdę, że sam nie wiem, co to za jedna. Grandessa, czy nie grandessa. Pierwszy raz zjawiała się w moim lokalu około dwóch miesięcy temu i od tego czasu przychodzi stale, raz lub dwa razy tygodniowo. Zwróciłem na nią uwagę, bo się z nikim nie zadaje i nie pozwala nikomu za siebie płacić, a nawet bardzo często stawała kolejkę dla znajdujących się w lokalu gości. Zauważyłem przytem, że ma zawsze przy sobie bardzo dużo pieniędzy, a nawet przed dwoma tygodniami chciała u mnie

zmienić banknot 50-cio funto wy. Nie miałem tyle drobnych i zapłaciła wtedy rachunek złotem i monetami.

— To ciekawe. Czy zawsze przychodziła sama i nigdy nie była w towarzystwie mężczyzny?

— Mężczyźni przysiadawali się do jej stolika i pili z nimi razem, ale rachunek zawsze ona płaciła i jak tylko który z nich stawał się natarczywy, to zaraz wstawiała od stołu i przesiadywała się do innego stolika. Dlatego też przezwana została „księżniczką”.

— To jest coraz bardziej ciekawe, panie Hoffman. Twierdzi pan zatem, że aczkolwiek dziewczyna ta była stałym gościem w pańskim lokalu, to jednak nie była to kobieta z półświatka, a jak wynika z pańskich słów, mogła to być nawet kobieta z towarzystwa.

— Ja, prawdę powiedziawszy, mało znam się na kobietach, ale, sądząc z pozorów, musiała to być jakaś lepsza, bo

jak zmierzyła kogoś od stóp do głowy, to aż ciarki po czołu wieku przeszły, przytem wyrażała się tak po uczuciu i nie usłyszała się od niej nigdy ordynarnego słowa. Ale najlepiej będzie mogła panu o niej powiedzieć „czarna Nelly”, bo z nią od początku obcowala. Przed paru dniami jednak pokłóciły się i gdyby nie ja i kelner, toby się z pewnością pobily, ale o co im poszło, tego nie wiem.

— Któż to jest, ta „czarna Nelly”? — zapytałem.

— Pan inspektor nie zna Nelly, kochanki tego aptekarza Harrego? On przecież siedział za fałszowanie recept i dostarczanie narkotyków kokaistom i morfinistom?

Przypomniałem sobie istotnie o tej swego czasu głośniejszej sprawie, kiedy młody człowiek z dobrej rodziny, prowi- zor farmacji, skazany został na dwa lata więzienia za nielegalną sprzedaż narkotyków.

— Teraz sobie tę sprawę

przypominam — odpowiedział lemi. — Ale czy mógłby mi pan powiedzieć, gdzie tę Nelly można znaleźć? Na moją wdzięczność, o ile mi pan dopomóż, może pan liczyć.

— Adresu jej nie znam, ale postaram się dziś jeszcze dowiedzieć, gdzie mieszka. Ale pan inspektor nie przypuszcza chyba, że to Nelly ja zakatrupiła? O ile oczywiście, zantordowana identyczna jest z „księżniczką”.

— Narazie nic nie wiem i nie przypuszczam, w każdym razie zależy mi bardzo jak najprędzej odnaleźć Nelly i jej kochankę i pańską rzeczą jest wystarać się dla mnie o ich adresy.

— Dobrze, ale nie chcę przychodzić do biura — odpowiedział Hoffman, — bo gdyby mnie ktoś zobaczył, to mógłby mnie wziąć za „kapusia” (denuncjanta) i straciłbym wszystkich moich gości, a wtedy mógłbym zamknąć swoją budę.

Dalszy ciąg jutro.

Styczeń

Czwartek
Marcjanny

KRONIKA KRAKOWA

Sensacyjne aresztowanie spedytora krak.

Okropny wypadek na ul. Pawiej

Wczoraj o godzinie 3 popołudniu wydarzył się przy ulicy Pawiej 22 w Krakowie wstrząsający wypadek.

Oto zamieszkała tamże przy rodzicach umysłowo-chora 37-letnia Stanisława Machajowa, żona bezrobotnego, korzystając ni obecności domowników otworzyła drzwiczki z pieca i włożyła specjalnie rękę do ognia.

Machajowa doznała spalenia przedramienia lewego. Lekarz Pogotowia przewiózł umysłowo-chorą pozostawioną w domu bez opieki do szpitala św. Łazarza w Krakowie.

Policjant przeszedł na judaizm

Mamy do zanotowania dotychczas niebywały fakt w Krakowie. Oto 40 letni policjant Antoni S. który w listopadzie przeszedł na emeryturę w Równem, przyjechał do Krakowa, gdzie poddał się obrzezaniu, celem przejścia na judaizm. Powodem tej decyzji stała się pewna piękna panna żydowska z Równego — bez której życie p. Antoniego S. nie ma wartości...

Aresztowanie dyrektora banku

Na wniosek prokuratora Sądu Okręgowego w Łodzi aresztowano w Katowicach dyrektora Spółdzielczego Banku Łódzkiego Leona Zimmermanna.

Aresztowania dokonała policja i doprowadziła dyrektora Zimmermanna do sądziego śledczego.

Jak się dowiadujemy założył Zimmerman w Łodzi oszukańczy bank. Ofiarą jego padli liczni rolnicy, których Zimmerman pozaskodował na kilkadziesiąt tysięcy złotych.

Wisła wyrzuciła zwłoki

Na terenie powiatu dąbrowskiego w Lubocy wezbrane fale Wisły wyrzuciły na brzeg zwłoki mężczyzny, będące w stanie zupełnego rozkładu. Na nogach topielec miał wysokie chłopskie buty. Dochodzenia w toku.

Syn oskarżył ojca o nierząd

Wczoraj Sąd Grodzki w Łodzi rozpatrywał sprawę niejakiego Krawczyka, którego syn zaskarżył o to, iż utrzymuje stosunki cielesne ze swoją siostrzenicą, dziewczynką 13 letnią. Krawczyk został skazany na 2 lata więzienia.

Wisielec na cmentarzu

Na cmentarzu żydowskim w Łodzi znaleziono zwłoki wisielca, kmpca Karola Erharda. Powód samobójstwa nieznany.

Na krakowskim bruku...

Wczoraj popoł. skradł nieznany sprawca z pozostawionego wózka z przed domu przy ul. Krakowskiej 51, na szkodę Hirscha Friemana zam. przy ul. Zamajskiego 25, paczkę z towarami bławatnym, ogólnej wartości 200 złotych.

O tej samej porze również nieznany sprawca skradł z podwórza domu przy ul. Berka Joselewicza 26 rower męski, wartości 160 zł. na szkodę Karola Kadurskiego, zam. przy ul. Kazimierza Wielkiego 28.

Po Krakowie gruchnęła wieść o aresztowaniu znanego spedytora. Fama głosiła, że ów spedytor — znany dobrze na krakowskim bruku — dopuścił się olbrzymich nadużyć.

Wiadomość stwierdziliśmy u źródła. Istotnie. Znany spedytor krakowski został przed kilku dniami aresztowany i osadzony w więzieniu św. Michała.

Wkrótce stwierdziliśmy, że spedytor ów został aresztowany na skutek doniesienia karnego, które przeciw niemu wpłynęło do Prokuratury Krakowskiej. Doniesienie wniosła firma „Krakowski” w Warszawie, której przedstawicielką na Kraków jest Sabina Anisfeld, posiadająca skład skór przy ul. Agnieszki 12.

Tak po nitce do kłębka ustaliliśmy nazwisko aresztowanego. Jest nim Dawid Urbach, współwłaściciel biura spedycyjnego Komitau i Urbach, przy ul. Miodowej.

Sprawa przedstawia się następująco:

Sabina Anisfeld ułożyła się z Urbachem, że będzie transportował i doręczał towary, które firma Anisfeld posyłała swym klientom za zaliczką.

Równocześnie p. Anisfeld umówiła się z Urbachem w obecności świadków, że nie wolno mu wydać klientowi towaru, przed jego wykupieniem.

Pomimo takiej umowy — jak się później Anisfeldowa dowiedziała — Urbach wszedł w porozumienie z jej klientem Jakóbem Nizińskim w Tarnowie i wydał mu bez pieniędzy towar, który był wysłany za zaliczką na kwotę około 3 tysięcy zł. Niziński na upomnienia firmy Anisfeld w zupełności nie reagował i od kilku miesięcy wykręcał się, nie chcąc zapłacić za pobrany towar.

Przy takiej to tranzakcji Urbach musiał „grubo zarobić”.

Takie kręćtactwa sprzykrzyły

się firmie „Krakowska” która doniosła o wszystkim Prokuraturze i właśnie na skutek tego doniesienia nastąpiło aresztowanie Urbacha.

Jak się dowiadujemy, aresztowany Urbach ma na sumieniu wiele podobnych sprawek.

M. in. niejaki Salomon Fuchs z Piotrkowa przekazał Urbachowi do przechowania skórę wartości kilku tysięcy złotych. Gdy po pewnym czasie Fuchs zgłosił się po odbiór skór do Urbacha, ten skór mu nie wydał, oświadczając, że skóry te skradziono mu. Na to swoje twierdzenie żadnych dowodów znaleźć nie mógł.

Na pokrycie tej szkody Urbach dał Fuchsovi weksle, z których oczywiście ani jeden nie został wykupiony.

Tak więc Fuchs nie zobaczył ani skóry ani pieniędzy.

Takim to sposobem p. Urbach porastał i chciał w dalszym ciągu „porastać pierzem.”

Zona kelnera oblana wrzącą wodą na ul. Krupniczej

Sąsiedzi. Na temat ten możnaby traktaty pisać.

Ile zbrodni, ile poważnych kalectw, nieszczęść byłoby na świecie mniej, gdyby nie stosunki sąsiedzkie.

To, co poniżej opisujemy, to wypadek nie specjalnie straszny, jednakże bardzo charakterystyczny dla namiętności ludzi mieszkających za ścianą, nieraz całymi laty.

Tu, w tym wypadku zwyyczaj-

ne uniesienie, które „wyładowało się w niezbyt fortunny sposób.

A było to tak: w Krakowie przy ul. Krupniczej 16, mieszka 48-letnia żona kelnera Teresa Przywałowa, a obok niej, za ścianą Franciszek Kubanowski.

Wczoraj przedpołudniem Przywałowa, czy też Kubanowski powiedział coś obraźliwego tego obecnie nie można stwierdzić. Dość, że krewki Kubanowski w

pewnej chwili chwycił za garnek z wrzącą wodą i nienamysłając się ani chwili oblał wrzątkiem Przywałową.

Zawezwany lekarz Pogotowia Ratunkowego stwierdził u Przywałowej oparzenie II. stopnia, a po udzieleniu pierwszej pomocy polecił przewieźć oparzoną do szpitala Ubezpieczalni Społecznej im. Gabriela Narutowicza.

Wielkie włamanie przy ulicy Starowiślnej

Ostatnio kronika policyjna zanotowuje prawie, że dzień w dzień jakieś większe włamanie.

Świadczy to, że element przestępczy w Krakowie przybrał na sile, specjalnie [po zastosowaniu amnestji.

Władze policyjne w dniu wczorajszym zostały powiado-

zione o dokonaniu zuchwałego włamania przy jednej z pryncypalnych ulic.

Oto wczoraj wieczorem nieznani sprawcy dostali się do mieszkania Szymona Neuwirtha przy ul. Starowiślnej 31.

Po splądrowaniu całego mie-

szkania złodzieje skradli kwotę 500 zł. ponadto męski złoty zegarek, lichtarze i świeczniki srebrne, ubrania i bieliznę wartości 4 tysięcy złotych.

Wydział Śledczy P. P. prowadzi w tej sprawie energiczne dochodzenia.

Skandaliczne postępowanie kamieniczników

Ostatnio zauważono szeroką akcję wymawiania przez właścicieli domów lokali przedsiębiorstwom handlowym, a w następstwie uzależnienia cofnięcia wymówienia tego od tego, czy zainteresowany już teraz zgodzi się odrzuca na żądanie podwyżkę. Propozycje właścicieli domów zmierzają niejednokrotnie do

yodwyższenia komornego nawet o 50 proc.

Groźba podwyższenia komornego i ewentualna myśl o opuszczeniu lokalu, stawia kupców wprost w sytuację przymusową. Możliwość spokojnej pracy w lokalu, z którym przedsiębiorstwo jest mocno związane, stanowi je-

den z najważniejszych składników tego przedsiębiorstwa. Wyłączenie przeto spod ochrony lokatorów lokali handlowych przedsiębiorstw, zaliczonych w 1935 r. do I. II i III kat. handlowej świadectw przemysłowych, wyrządziłoby kupiectwu dużą krzywdę.

Ważne dla lokatorów!

Nowa Ustawa o Ochronie Lokatorów

CENA EGZ. 80 GROSZY.

Do nabycia we wszystkich kioskach krak. oraz w Admin. Kraków, ul. Na Gródku 2 tel. 173-02,

50 stron druku!

50 stron druku

Zniżka do kin: „Adria”, „Atlantio”, „Swit”
lub „Bagatela”.
dla Czytelników „Ostatnich Wiadomości Krakowskich”
Ważna tylko w dniu 9 stycznia 1936 r.

Prenumeruje

Ostatnie Wiadomości

Z Teatru im. J. Słowackiego

czwartek: „Kandida”.

KINA

Adria „Rapsodia Bałtyku”
Apollo „Raj na ziemi”
Atlantio: „Folies Bergere” i „Czerwony szlaku”
Bagatela Siostra Marta jest szpiegiem i rewla „Wiwat Nowy Rok”
Pramleń „Księżniczka Czardasza”
Stella „Andjoneja w Ischl”
Swit „Dodeklna frontie”
Sztuka: „Nasze słoneczko”
Uciecha „Katarzynka”
Wanda: „Dziewczę z Budapesztu”
Muzeum: „Melodje cygańskie”

Radjo

Kraków G. 12.03 Dziennik południowy 12.15 Pogadanka 12.30 Koncert 15.15 Wiadom. o eksporcie polskim 14 Zagadki muzyczne 16.30 Pieśni ludowe 18 Świat się śmieje 19.30 Skrzynka ogólna 19.40 Wiadomości sportowe 20 Audycja parodystyczna 20.45 Dziennik wieczorny 21 Audycja z cyklu: Twórczość Fryderyka Chopina 21.50 Pogadanka dla kmpca 22 Muzyka taneczna.

Nocny dyżur aptek

Apteka pod Białym Orłem Rynek A — B 45, Łobzowska 6, pod św. Kingą Grzegorzewska 9, pod Złotym Lwem Długa 4, od Murzynem Krakowska 19.
Podgórze pod Hygeą [ul. Kalwaryjska 27.1

Apelacyjna rozprawa skarbowców krak.

Jak się dowiadujemy, we czwartek 16 stycznia odbędzie się proces apelacyjny oskarżonych o nadużycia skarbowe urzędników. Na ławie podsądnych zasiadają Czesław Haliński, Tadeusz Daczykowski i tow.

Ledwo wyszedł z więzienia poszedł kraść w kościele

Zaledwie wyszedł z więzienia złodziej Stanisław Michałowski, zwany przez swych kolegów „Pomarańczką”, udał się na wyprawę złodziejską. Korzystając wczoraj z tłumnego napływu wiernych do kościoła na ul. Moniuszki w Warszawie, usiłował okradać modlących się, został jednak schwytany i oddany w ręce władz.

Spowiedź przedśmiertna zdradziła tajemnicę

Stanisławów przeżywał ostatnio niełada sensację. Po długoletniej nieobecności powróciła tu dawna mieszkanka tego miasta, Łucja Tokarzewska, która czując się bliska śmierci zapragnęła ostatnie chwile życia przeżyć w rodzinnym mieście. Stan jej zdrowia był tak ciężki, że zawezwano do niej młodego księdza Z.

Można sobie wyobrazić wzruszenie penitentki i spowiednika, gdy w czasie spowiedzi wyszło na jaw, że ksiądz jest synem umierającej.

Przed 20 laty Tokarzewska utraciła cały majątek, ulokowany przed wojną w bankach. W 1915 r. w zawirusze wojennej straciła synka Jasia, który wraz z cofającymi się wojskami rosyjskimi przewieziony został do Rosji.

Nieszczęśliwa matka, sądząc, że dziecko nie żyje, opuściła Stanisławów, gdyż nie mogła dłużej żyć w mieście, które przypominało jej o straconym szczęściu.

Nie wiedziała o tem, że syn jej powrócił do kraju w 1930 r. wraz z reparauntami, Tu dzięki pomocy opiekunów i nieprzeciętnym zdolnościom został księdzem.

Już wyszedł Nr. 8 najweselszego tygodnika

„Świat Przygód”